

RECAȘ

Sediul consiliului local: Recaș nr. 134, telefon 0256/330101, fax 0256/330231;

Adresă pagină internet:

www.primariarecas.ro

Coordonate:

45°48'5" lat. N;

21°30'48" long. E;

Repere istorice:

1318 - nobilul maghiar **Dominik de Saar** este amintit într-o cronică a vremii ca proprietar al moșiei **Rygachtelkue** (Recaș);

1359 - în diplomele regelui Ludovic cel Mare este menționată donația către fiii săi a posesiunii **Rykas** din apropierea Timișului Mic; -în listele de dijmă de la Vatican ale bisericii catolice, așezarea **Rykas** nu este amintită, de unde și prezumția că populația era de religie ortodoxă;

-în același an 1359 sunt colonizate cu aprobarea regelui maghiar **Ludovic cel Mare** mai multe familii de români moldoveni ortodocși care primesc loturi de pământ și alte privilegii;

1362 - același rege Ludovic cel Mare colonizează câteva familii de bulgari în vatra satului;

11 noiembrie 1447 - este făcută cea mai veche mențiune despre existența viilor din Recaș într-un act care arată că **Mihail de Ciorna**, banul Severinului, cumpăra viile de la **Ioan și Ecaterina Magyar** pentru 32 florini ungurești de aur;

1470 - așezarea este numită în documente **Oppidum Rekas**, având rolul de a coordona 20 de localități din împrejurimi;

a doua jumătate a sec. al XVI-lea - românii așezați în apropierea Timișului se mută la Izvin datorită inundațiilor repetate;

1716 - din așezarea Vlașnița (Recașul valah) pleacă la Izvin mai multe familii de români, aceasta datorită deselor conflicte interetnice avute cu locuitorii sârbi;

1744-1750 - sunt aduse familii de croați care se stabilesc în centrul vetrei satului;

1750 - sunt așezați sârbi de religie catolică din zona Bacica, numiți de români „șocați”;

1763 - sunt colonizați români din părțile Ardealului;

1764 - începe colonizarea cu populație germană, venită din părțile Oberhain, Regensburg, Schwaben, Pfalz, Trier, Mainz, Darmstadt, Würzburg, Hessen și Köln;

- se conturează existența a trei cartiere (sate) ale Recașului: **Recașul Valahilor** (Vlașnița), **Recașul Șocaților** (sau al sârbilor) și

Recașul Bulgarilor;

1778 - Recașul intră sub administrație unguerească;

1794 - s-a născut la Izvin **Sava Petrovici**, pictor român din școala bănățeană, cel care a pictat iconostasul bisericii sârbești din cartierul timișorean Mehala (d.9.06.1857);

1804 - în Nadăș sunt aduse familii maghiare din zona orașului unguerec Seghedin;

1809 - începe maghiarizarea Recașului, însă valul cel mare de coloniști unguri ajunge abia în anul 1899;

1872 - se înființează Judecătoria, apoi biroul cărții funciare (1894) și percepția Recaș (1895);

1874 - **Emilia Lungu Puhalo** înființează școala de fete de la Izvin, localitate cu populație majoritar românească;

1876 - s-a născut la Recaș **Tass Antal**, astronom, conducătorul Observatorului din Budapesta și director al Institutului de Cercetări Astrofizice din Ungaria (d.17.01.1937);

1886 - Recașul este reședință de pretură;

1887 - s-a născut la Recaș **Mihailich Győő**, cel care a proiectat la Timișoara Podul „Liget” (1909, azi Podul „Decebal”), proiect distins cu Diploma de Onoare la Expoziția Internațională de la Paris - 1910 (d.1966);

1894 - este construită fabrica de cărămidă, cu 100 de angajați;

1895 - Recașul face parte din comitatul Timiș, era reședință de comună și avea 3 637 de locuitori;

1902 - este tipărit săptămânalul (german) „**Temesrekaser Zeitung**”;

1905-1907 - are loc o colonizare masivă a maghiarilor, tăindu-se pentru aceasta 2 500 iugăre de pădure din împrejurimi; - fiecare familie de coloniști a primit 20 de iugăre și o casă de locuit;

23 octombrie 1908 - s-a născut la Recaș **Alexandru Elek Schwartz**, fotbalist al echipei

RECAȘ

pei Ripensiei Timișoara, antrenor al naționalei Olandei și al echipei Benfica Lisabona (d.2.10.2000);

1909 - emigrează în SUA un număr de 76 de persoane;

1914 - pe lângă biserica romano-catolică activează corul „*Laudate Dominum*”;

25 noiembrie 1918 - delegați pentru Marea

Adunare de la Alba Iulia din 1 decembrie sunt **Teodor Novac** și **Costa Vuia** din Izvin, dr. **Sever Bugariu** de la Recaș;

1921 - Recașul face parte din județul Timiș - Toronto, fiind reședință de plasă;

1922 - localitatea se numește Recaș;

13 noiembrie 1923 - regele Ferdinand I vizitează satul Izvin;

1926-1930 - se așază primele familii de țigani (rromi);

9 aprilie 1930 - s-a născut la Recaș **Martha Bugariu-Kessler**, mezzosoprană, prim solistă a Operei Române din București, membră a cvartetul vocal al Filarmonicii din București, unde a cântat timp de 30 de ani (d.8.01.2000);

9 ianuarie 1931 - s-a născut la Recaș **Ion Cojar**, profesor de actorie, actor de film, regizor de teatru (d.18.10.2009);

1936 - în Recaș funcționa școala primară, școala confesională catolică, grădinița, cazinou, reuniune a pompierilor, un cerc de lectură, un club sportiv, un cerc agricol german, exista fabrica de cărămidă, o moară, fabrica de sifon, diferite societăți comerciale, gară, oficiu poștal;

29 iulie 1939 - se naște la Izvin medicul **Emil Nicolae Urtilă**, prof. dr. univ., medic chirurg;

21 ianuarie 1940 - se naște la Herneacova **Ovidiu Giulvezan**, conf. univ. dr., compozitor, muzicolog, publicist;

21 martie 1943 - se naște la Recaș **Martin Bauer**, profesor, antrenor, vicepreședinte al AJF Timiș;

4 august 1944 - se naște la Herneacova prozatorul **Oberten János**;

27 octombrie 1947 - se naște la Recaș **Horia Țăru**, preot, poet și eseist;

15 aprilie 1949 - se naște la Recaș **Radu Nicosevici**, președintele Confederației Întreprinzătorilor Particulari din județul Timiș, președintele Academiei de Advocacy și reprezentant al României în Comitetul Eco-

nomie și Social European de la Bruxelles;

19 iulie 1952 - se naște la Bazoșu Vechi **Eugen Milutinovici**, consilier județean (1996-2000; 2000-2004; 2004-2008), om de afaceri;

30 iunie 1953 - se naște în satul Bazoșu Vechi **Ion Peptenar**, vestit instrumentist de muzică populară bănățeană;

24 iulie 1947 - se naște la Izvin **Marina Rodica Cincea**, prof. univ. dr. medic, consilier județean în mandatul 2004-2008;

1956-1968 - Recașul este reședință de comună în raionul Timiș, regiunea Banat, cu satele Bazoșul Vechi și Izvin;

1968 - comuna ține de județul Timiș și i se adaugă satele Petrovaselo, Herneacova, Stanciova, Nadăș;

1987 - este înființat un mic muzeu în comună și care, devastat după 1989 (când a dispărut costumul popular al lui Teodor Novac, delegatul recășean la Marea Unire de la Alba Iulia), este refăcut și dotat datorită eforturilor **Veronicăi Androsiac**, bibliotecar-muzeograf al orașului;

2002 - este inaugurat Muzeul de Istorie al Recașului, în casa doctorului **Iosif Stitzl**;

19.12.2003 - este deschisă secția de Etnografie a Muzeului;

2004 - are loc un referendum local, iar comuna Recaș dobândește statutul de oraș;

2004 - începe amenajarea terenului de golf, unul dintre cele mai mari terenuri de golf din țară, care aparține Asociației „Club Tite Golfresort” din Recaș, întinzându-se pe o suprafață de 34 de hectare (omologat la standarde sportive internaționale, după cel de la Pianu de Jos din județul Alba și cel de la Breaza - „Lac verde”;

-terenul de golf din Recaș are nouă trasee pe care pot juca simultan 36 de amatori;

2005 - apare primul număr al periodicului „**Jurnalul de Recaș**”, cu sprijinul Consiliului Local și al Primăriei Recaș;

Școala din Recaș - 1913

Liceul din Recaș (2009)

RECAȘ

25.05.2008 - este inaugurat Căminul cultural din satul aparținător Herneacova;
2009 - echipa de fotbal AC Recaş promovează în Liga a III-a a campionatului României;
21.05.2010 - este inaugurată Casa de Copii;
2010- este recepționată sala de sport de la Izvin, cu 150 de locuri;

Biserica ortodoxă română din Recaş

02.2011 - La concursul "Vinalies Internationales" Paris, Cramele Recaş au obținut cu vinul **Solo Quinta** Medalia de Aur;
1.08.2012 - în satul Herneacova s-a deschis prima ediție a Taberei de Creație, curator fiind pictorul **Victor Acatrinei**;
02.2014 - fântâna arteziană din parcul central este acoperită cu un balon de sticlă pentru înfrumusețarea locului pe timpul iernii;
Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 - total = 8 336 persoane, din care:
- masculin = 4 083 persoane
- feminin = 4 253 persoane
Numărul locuitorilor la 1 ianuarie 2013 = 3 179
Sate aparținătoare: Bazoșu Vechi (1723-1725, Basos), Herneacova (1349, Aranyásó), Izvin (1453, Ewzwen, Ewsin), Nadăș (1247, Nădasd), Petrovaselo (1359, Horváthpetúrfalva), Stanciova (1456, Sztan-chófalva);

Biserica romano-catolică din Recaş

Instituții școlare: Liceul Teoretic Recaş (cu clase primare și gimnaziale); Școli gimnaziale: Izvin și Bazoș; Școala cu regim special cu clasele I-VIII; Centru de educare „Constantin Pufan” Recaş; Școală primară: Herneacova; Grădinițe: Recaş, Bazoș, Izvin, Herneacova, Petrovaselo și Stanciova.
Instituții sanitare: Dispensar medical: Recaş; Cabinete medicale: Recaş (cinci); Farmacii umane: Recaş (două) și Izvin; Dispensar veterinar: Recaş; Farmacie veterinară: Recaş;
Instituții culturale: Casa de Cultură „Ion Cojar”-Recaș; Cămine culturale: Bazoș, Herneacova și Petrovaselo; Muzeul de Istorie Recaş; Biblioteca orașenească Recaş (fondată în 2004);
Baze sportive și de agrement: Sala de Sport Recaş; Sala Sporturilor Recaş; Stadion Recaş; Terenuri de fotbal: Izvin, Bazoș, Petrovaselo, Stanciova și Herneacova;
Biserici: Biserici ortodoxe române: Recaş (1924), Izvin (1786), Nadăș (1901, biserică de lemn - sec. al XVIII-lea), Bazoș (1910), Stanciova (1927, capelă) și Herneacova (1870); Biserică ortodoxă sârbă: Petrovaselo (1901); Biserică greco-catolică: Izvin; Biserici romano-catolice: Recaş (1918) și Bazoș (1933); Biserici baptiste: Recaş (1991), Izvin, Bazoș (1925); Biserică penticostală: Recaş;
Ruga: Ruga ortodoxă română: Izvin (a 2-a zi după Sfintele Paști); Bazoș (la o săptămână după Sfintele Paști); Petrovaselo și Stanciova (6 mai); Recaş (de Rusalii); Nadăș (25 iunie) și Herneacova (26 octombrie -Sfântul Dumitru); Ruga romano-catolică: croați (24 iunie), maghiari (15 iulie), germani (1 octombrie).

CETĂȚENI DE ONOARE

Ion Cojar

RECAȘ

CASA MARELUI REGIZOR

În orașul Receaș, Casa de Cultură poartă numele lui Ion Cojar, cel născut la 9 ianuarie 1931, „în cea mai frumoasă constelație a cerurilor de iarnă”. Ion Cojar a fost profesor, actor, regizor. În anul 1954 a funcționat ca preparator la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică București. Între anii 1955-1961 a fost regizor la Teatrul Național București, apoi regizor la Teatrul pentru Tineret și Copii București (1961-1969). A fost bursier la Academia de Muzică și Interpretare, Seminarul „Max Reinhardt” Viena (1962-1963), președinte al Centrului Român - Asociația Internațională a Teatrelor pentru Copii și Tineret (1966-1972), director general al Teatrului Mic București (1969-1972), regizor la Teatrul Național din București (1969-1972),

Ansamblul „Sveti George”

Ansamblul
„Recășeana”

director general al Teatrului Național din București (1997-2001). A fost profesor universitar la Academia de Teatru și Film din București (1982-1999), apoi profesor con-

sultant (1999-2009).

A regizat spectacole de mare clasă și a jucat în filme, cum ar fi „Cuibul de viespi”, „Ambasadori, căutăm patrie”, „Salutări de la Agigea” sau „Mere roșii”. Ion Cojar a trecut la cele veșnice la 18 octombrie 2009.

A fost decorat cu ordinul „Steaua României în grad de ofițer”, deținător al diplomei de excelență a Universității Naționale de Artă Teatrală și cinematografică „I.L. Caragiale” din București pentru 50 de ani de activitate pedagogică, Doctor Honoris Causa la Universitatea de Artă Teatrală din Târgu-Mureș.

Casa de Cultură „Ion Cojar” din Receaș poate găzdui spectacole cu până la 400 de spectatori, precum și expoziții și seminarii, totul într-un cadru modern. Pe scena Casei de Cultură „Ion Cojar” evoluează grupuri culturale locale, cum ar fi corul catolic „Laudate Dominum”, corul ortodox, ansamblul de dansuri sârbești „Sveti George” din Stanciova, fanfara germană „Rekaser Blasmusik”, Ansamblul de dansuri „Recășeana”.

NONIUS, MINUNEA
CABALINĂ DE LA IZVIN

Herghelea din Izvin, orașul Receaș, este singura crescătorie de cai Nonius din România (și în Ungaria există doar una singură, cea de la Mezöhegyes, din județul Bichiș - „Bi-horul unguresc”). Herghelea timișeană de la Izvin, înființată la anul 1967 prin mutarea deponitului cabalin de la Pădureni, găzduiește în jur de 300 de cai, majoritatea din rasa Nonius, dar și pur-sânge englez și ardenezi. Caii de aici sunt atât în proprietatea Direcției Silvice, de care aparține herghelia, cât și a unor oameni de afaceri și politicieni

locali, cai de rasă achiziționați prin licitație și lăsați la herghelie pentru întreținere.

La origine, Nonius este o rasă maghiară descendentă din armăsarul Nonius Senior, născut în anul 1810. Armăsarul a fost capturat în Normandia franceză de un ofițer din armata imperială habsburgă în timpul războaielor duse împotriva Franței împăratului Napoleon Bonaparte. Deoarece caii autohtoni din Ungaria aveau o dezvoltare corporală redusă și prezentau anumite defecte de exterior, șefii cavaleriei din armata imperială austriacă au dat dispoziție crescătorilor de cai de la herghelia Mezöhegyes, în anul 1815, să folosească armăsarul anglo-normand Nonius Senior pentru

RECAȘ

crearea unei rase cu aspect armonios. „Herghelia Imperială și Regală” din Mezöhegyes a fost creată la dorința împăratului Iosif al II-lea în

*Herghelia Imperială
și Regală din
Mezöhegyes în
secolul al XIX-lea*

anul 1784, la 20 decembrie, ca prima herghelie de stat a Monarhiei. Din anul 1861, Nonius a fost încrucișat cu pur sângele englez, iar în aproape o sută de ani s-au profilat două tipuri morfologice de Nonius. Este vorba de Nonius cu talia sub 161 de centimetri și de Nonius cu

o talie care variază în jurul a 171 de centimetri.

În județul Timiș-Torontal existau deja la anul 1855 depozite vestite de cai la: Pădureni, Orțișoara, Liebling, Deta, Izvin, în ultimul depozit fiind crescuți armăsarii de rasă ai armatei austro-ungare. În arhivele Hergheliei

Herghelia din Izvin - 2009

din Izvin există dosare care confirmă pedigree-ul armăsarilor din armata austro-ungară, cel mai vechi pedigree consemnat datând din anul 1902.

Membru de onoare al Retromobil Club România

În primăvara anului 1998 a luat naștere Asociația națională a posesorilor și restauratorilor de vehicule istorice, „**Retromobil Club România**” (R.C.R.), acordând statutul de membru de onoare unor personalități de seamă ale României, pasionate de restaurarea și colecționarea vehiculelor istorice, veterani ai automobilismului românesc, colecționari din străinătate, instituții și persoane dedicate clubului în activitățile pe care acesta le desfășoară. Printre cei mai faimoși membri se numără fostul monarh al Ro-

mâniei, Mihai I - președinte de onoare al clubului din toamna anului 2001. Primăria orașului Recaș a participat în perioada 8-16 mai 2004 la Salonul „Auto Tehnica Timișoara”, la solicitarea Filialei Timiș a R.C.R., cu un autocamion perfect conservat marca Ford AA (1931) care a fost folosit până la mijlocul anilor '60 de detașamentul local de pompieri civili. Ca atare, Retromobil Club România a acordat titlul de **Membru de Onoare** Primăriei orașului Recaș.

Schwartz, Nemes, Stitzl

Alexandru Elek Schwartz s-a născut la Recaș, în 23 octombrie 1908, într-o familie de evrei bănățeni. A început să joace fotbal

acasă, de copil, apoi, adolescent, ajunge la Clubul Athletic Timișoara, după care la „Kadima”, formația comunității evreiești din oraș.

A cunoscut consacrarea la marea echipă a „Ripensiei” Timișoara, făcând parte din faimosul „cvintet” ofensiv al Ripensiei, **Bindea-Beke-Ciolac-Schwartz-Dobay**, cu toții adevărați artiști ai balonului rotund. În 1932, pleacă într-un turneu cu Ripensia la Paris și nu se mai întoarce niciodată în România. Se

stabilește în Franța, unde își începe fabuloasa carieră de antrenor: Cannes (1948-1949), Monaco (1950-1952), Le Havre (1952-1953). Pleacă în Germania, unde antrenează pe Hamborn (1953-1956) și pe Rot-Weiss Essen (1956-1957). Conduce Naționala Olandei (1957-1964). Trece la Benfica Lisabona (1964-1965), ca succesor al antrenorului ungar Lajos Czeizler. Devine campion al Portugaliei în anul 1965 cu Benfica Lisabona și finalist al CCE în sezonul 1964-1965 cu aceeași echipă portugheză (Milano, 27 mai 1965, Inter - Benfica 1-0). Se întoarce în Germania: „Eintracht Frankfurt” (1965-1968), apoi din nou în Olanda: „Dordrecht” (1969-1971) și „Sparta Rotterdam” (1971-1972). Urmează Germania, la „Munich 1860” (1972-1973), apoi Franța, RC

RECAȘ

Strasbourg (1976-1977), încheindu-și activitatea echipă franceză „SR Haguenau“ (1978-1979). A fost primul antrenor căruia jucătorii i-au spus „Mister” - Domnul”. A trecut la cele veșnice în 22.10.2000. Rămâne primul antrenor bănățean care a disputat o finală a Cupei Campionilor Europeni la fotbal.

Și tot Recașul l-a dat pe **Francisc Nemeș**,

care e considerat cel mai mare sportiv pe care l-a avut Clubul Athletic din Recaș. A obținut în perioada interbelică mai multe titluri de campion al României la 400 metri plat; a fost vicecampion balcanic la 400 m plat. A fost component al Lotului Olimpic al României, participând la Jocurile Olimpice de la Berlin din anul 1936 (an în care **dr. Iosif Stitzl** a construit primul stadionul din Recaș, el fiind și președinte de onoare al formației de pompieri și al Clubului Athletic din Recaș, dar și antrenor la echipele de atletism, de handbal și de fotbal).

Francisc Nemeș a trecut la cele veșnice în anul 1965. Casa sa din Recaș găzduiește un mic muzeu sportiv, aici aflându-se reproduceri după fotografiile care-l arată pe Francisc Nemeș în plină glorie sportivă.

LĂUTARII DIN BAZOȘU VECHI

În anul 1953, la 30 iunie, în satul Bazoșu Vechi, se năștea **Ion Peptenar**. De mic îndrăgește muzica populară, iar la 7 ani începe să cânte la fluier și la vioară. Familia Peptenar era deja cunoscută în sat: tatăl lui Ion cânta la vioară, iar bunicul cânta la contrabas. Peptenar junior începe să cunoască tainele saxofonului și ale taragotului la 13-14 ani, ultimul instrument - taragotul - fiind cel care-l va consacra în muzica populară românească. Melodii din repertoriul lui Ion Peptenar, ca „**Ardeleana din Recaș**“, „**Pe picior ca la Bazoșul Vechi**“ ori „**De doi din Izvin**“, au răsunat pe scenele din țară, dar și pe cele din Franța, Ungaria, Serbia, Anglia, acolo pe unde a fost ca instrumentist al formațiilor „Doina Timișului” și „Ghiocelul” din Timișoara, dar și „Mugurelul” din Craiova ori „Doina Bucureștilui”, apoi al ansamblului profesio-

nist „Banatul” (al Centrului de Cultură și Artă al județului Timiș). A obținut **Premiul al II-lea la Festivalul „Maria Tănase”** (Craiova), **Marele Premiu al Festivalului Luță Ioviță** (1981-Caransebeș). Înregistrează la Radio Timișoara primul său disc, apoi un LP în acompaniamentul orchestrei dirijate de **Achim Penda**. Un al treilea și un al patrulea disc, înregistrate de Ion Peptenar împreună cu orchestra cunoscutului **Paraschiv Oprea**, conține și doina „**Firuță, nană Firuță**”. Ion Peptenar dovada marelui său talent: cântă minunat la saxofon, clarinet, fluier și, desigur, la instrumentul său preferat, taragotul.

Începând cu secolul al XIV-lea, mai multe familii de croați încep să emigreze în Banat, croați care pot fi împărțiți în trei grupuri distincte, separate de ușoare diferențe de ordin lingvistic. Primul grup s-a așezat în Recaș, al doilea în satul Checea, iar cel de-al treilea, cel mai numeros, în două localități din Banatul Montan: Carașova și Lupac.

Croații din Recaș și-au păstrat tradițiile și obiceiuri și în prezent. O dovadă a fost ziua de 28.06.2009, cu ocazia hramului bisericii romano-catolice din Recaș, „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”.

Atunci a avut loc o slujbă religioasă în limba croată, oficiată de **Marian Lauș**, secretarul Episcopiei Romano-Catolice din Timișoara. În cinstea sărbătoririi hramului bisericii, copiii de etnie croată s-au îmbrăcat în port național croat, iar biserica a fost împodobită cu flori și cu cilimuri tradiționale croate.

CROAȚII RECĂȘENI

RECAȘ

„SCHWABEN
WEIN”

Atestarea documentară a viilor Recașului vine din evul mediu, când, la 11.11.1447, este întocmit un act prin care **Mihail de Ciorna**, banul Severinului, cumpăra viile de la **Ioan și Ecaterina Magyar** pentru 32 florini ungurești de aur. Priceperii localnicilor în cultivarea viței de vie i se adaugă mai târziu experiența șvabilor stabiliți în Recaș între anii 1772-1786 (veniți majoritatea din Bavaria, din zona Ulm), găsind aici un pământ roditor și soare generos, climat propice viticulturii.

Viile Recașului se întind pe o suprafață de 750 de hectare. Cramele Recaș au fost pri-

nia, Austria, Malaysia).

Annual, din viile recășene se scot câte cinci milioane de litri de vin, îmbuteliat în șapte milioane de sticle. Atât în România, cât și în Germania, tradiția Cramelor Recaș poartă un singur nume: „**Schwaben Wein**”, în amintirea primilor coloniști șvabi ajunși în aceste locuri. Vinurile de calitate, albe, roșii și rose au fost remarcate în concursurile internaționale cu diplome și medalii. Soiuri autohtone: Fetească Regală, Cadarcă, Mustoasă, dar și soiuri consacrate internațional: Chardonnay, Pinot Gris, Sauvignon Blanc, Muscat Ottonel, Pinot Noir, Burgund, Traminer, Merlot și Cabernet Sauvignon. Toate aceste vinuri pot fi degustate și servite alături de un meniu bănățean deosebit împreună cu familia, prietenii sau partenerii de afaceri chiar la Recaș, la Crame.

Cele mai vechi sticle de vin care se păstrează în pivnițele Cramelor Recaș sunt din anul 1968, dar la vânzare sunt prezentate doar cele începând cu anul 1973. Cea mai scumpă sticlă de „**Schwaben Wein**” de Recaș este un Muscat Ottonel din anul 1986, al cărei preț se apropie de 800 de lei. La concursul „Vinalies Internationales” de la Paris din februarie 2011 vinul de Recaș **Solo Quinta** a obținut **Medalia de aur**.

vatzate în anul 1999. Plecând de la o tradiție seculară, brandul a crescut pas cu pas și are acum o temelie solidă, după cum consideră **Gheorghe Iova**, manager general la Cramele Recaș. Vinul produs la Recaș poate fi cumpărat în peste 20 de țări ale lumii, din Europa, America și Asia (SUA, Canada, Anglia, Italia, Franța, Japonia, Coreea, Germa-

SPECIALITATEA: PEDIATRIE ȘI FARMACOLOGIE

La 24 iulie 1947 se naște la Izvin **Rodica Marina Cîncă**. Școala primară o urmează în satul natal, iar liceul la Recaș (bacalaureatul în 1965). Absolventă a Facultății de Medicină din Timișoara, specializarea pediatrie, promoția 1971 (media generală 9,80, licența cu nota 10). Preparador universitar la Disciplina de Farmacologie UMF Timișoara (1977 - 1978), asistent (1979 - 1989), șef de lucrări (1990 - 1994), conferențiar universitar (1995 - 1999). Devine profesor universitar prin concurs la 01.10.1999. Doctor în Medicină din 1983. Medic primar gradul III în specialitatea Pediatrie (1990). Competență în Farmacologie clinică (1996). Diploma de specialitate în Farmacologie clinică (2000). Șef Disciplina de Farmacologie a UMF Timișoara (1997-în prezent). Membră a colegiului de redacție al revistei „Cercetări experimentale medico-chirurgicale”, de la înființare și până în prezent. Membră în Senatul UMF Timișoara. Președinta Societății de Farmacologie Terapeutică și Toxicologie Clinică, filiala Timișoara. Membră în Consiliul Științific al Agenției Naționale a Medicamentului. Participă cu numeroase lucrări la manifestări științifice naționale și internaționale. Este autor și coautor la opt cărți publicate, cursuri și monografii. Consilier județean în cadrul C.J. Timiș, membră a Comisiei pentru Sănătate și Protecție Socială, în perioada 2004-2008. Fiica sa, Adelina Tudor, îi calcă pe urme: este medic stomatolog, asistent la UMF Timișoara, Disciplina de Farmacologie.

